

III

(Akty przygotowawcze)

KOMITET REGIONÓW

100. SESJA PLENARNA W DNIACH 11–12 KWIETNIA 2013 R.

Opinia „Europejski Fundusz Pomocy Najbardziej Potrzebującym”

(2013/C 139/11)

KOMITET REGIONÓW

- Ponownie podkreśla potrzebę podjęcia inicjatywy europejskiej na rzecz osób najbardziej potrzebujących w Unii Europejskiej, aby osiągnąć cel ustanowiony przez UE w ramach strategii „Europa 2020” dotyczący zmniejszenia liczby osób zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym o co najmniej 20 milionów do 2020 r.
- Odnotowuje konieczność zmiany podstawy prawnej programu (art. 174 TFUE), sugeruje jednak zastosowanie podwójnej podstawy prawnej od 2014 r., opierając się także na art. 39 TFUE w celu zachowania ciągłości i związku z celami wspólnej polityki rolnej.
- Przyjmuje z zadowoleniem zamiar Komisji Europejskiej, by wykroczyć poza podstawowy cel obecnego programu pomocy najbardziej potrzebującym (PEAD). Sądzi, że połączenie pomocy żywnościowej dla najbardziej potrzebujących ze środkami służącymi zmniejszeniu ubóstwa dzieci i skali bezdomności oraz koordynacja tej pomocy z EFS stworzy możliwość realizacji wielofunkcyjnych działań i jednocześnie przeciwdziałania pojawianiu się niedociągnięć w zaspokajaniu różnych podstawowych potrzeb.
- Przyjmuje z zadowoleniem fakt, że we wniosku Komisji przyznano samorządom lokalnym i regionalnym możliwość odgrywania aktywnej roli w przydzielaniu pomocy potrzebującym.
- Sprzeciwia się zasadzie dobrowolnego uczestnictwa państw członkowskich, gdyż mogłaby ona pozbawić władze lokalne i regionalne dostępu do Funduszu w obliczu braku demokratycznego mechanizmu konsultacji opartego na uczestnictwie na szczeblu krajowym lub europejskim i bez uwzględnienia wyzwań związanych ze zwalczaniem ubóstwa i wykluczenia społecznego na szczeblu niższym niż krajowy.
- Sądzi, że w regionach dotkniętych kryzysem gospodarczym oraz w regionach objętych celem dotyczącym spójności program powinien być w całości finansowany ze środków UE, jako znak spójności między obywatelami, regionami i narodami UE.
- Podkreśla, że proponowany poziom finansowania jest zbyt niski zważywszy, że dokonuje się znacznych cięć obecnie wydzielonych środków (o 30 % zgodnie z wnioskiem Komisji i o nawet 40 % zgodnie z propozycją Rady). Wzywa w związku z tym, by przynajmniej utrzymano obecny poziom środków.

Sprawozdawca	Ossi MARTIKAINEN (FI/ALDE), przewodniczący rady gminy Lapinlahti
Dokument źródłowy	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym COM(2012) 617 final/2

I. ZALECENIA POLITYCZNE

KOMITET REGIONÓW

1. Podkreśla, że konieczne są działania europejskie na rzecz osób najbardziej potrzebujących w Unii Europejskiej, aby osiągnąć cel ustanowiony przez UE w ramach strategii „Europa 2020” dotyczący stworzenia do 2020 r. co najmniej 20 milionom ludzi możliwości wyjścia z ubóstwa i wykluczenia społecznego. Cel ten staje się pilny w obliczu faktu, że w 2011 r. 119,6 mln osób było narażone na ryzyko ubóstwa lub wykluczenia społecznego, co stanowi wzrost o 6 mln od 2009 r. To oddalenie się od celów strategii „Europa 2020” sprawia, że tym bardziej niezrozumiała jest propozycja szczytu Rady Europejskiej z 7–8 lutego 2013 r., by ograniczyć o 1 mld EUR przydział środków na europejską pomoc dla osób najbardziej potrzebujących.

2. Odnotowuje znaczenie zmiany podstawy prawnej programu (art. 174 TFUE), sugeruje jednak zastosowanie podwójnej podstawy prawnej od 2014 r., opierając się także na art. 39 TFUE w celu zachowania ciągłości i związku z celami wspólnej polityki rolnej.

3. Podkreśla znaczenie zasady pomocniczości przy opracowywaniu skutecznej strategii pomocy dla najbardziej potrzebujących.

4. Odnosi się krytycznie do braku spójności wniosku Komisji ze strategią „Europa 2020”, ponieważ wniosek nie zawiera wzmianki o wskaźniku osób zagrożonych ubóstwem, choć jest to jeden z trzech wskaźników zastosowanych w ramach strategii „Europa 2020” do określenia europejskiego celu w dziedzinie włączenia społecznego i ograniczenia ubóstwa.

5. Postrzega jako ważne i zrozumiałe, że Komisja 1) zaproponowała nową podstawę prawną, która pozwala uniknąć konfliktu stwierdzonego przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w odniesieniu do zakupu na rynku produktów przeznaczonych na pomoc żywnościową, oraz 2) przedstawiła program o szerszych funkcjach, który stanowi ramy kontynuacji działań pomocowych oraz jednocześnie sprawia, że działania te są skuteczniejsze, a ich rezultaty trwalsze.

6. Sądzi, że połączenie pomocy żywnościowej dla najbardziej potrzebujących ze środkami służącymi zmniejszeniu ubóstwa dzieci i skali bezdomności oraz koordynacja tej pomocy z EFS stworzy możliwość realizacji wielofunkcyjnych działań i jednocześnie przeciwdziałania pojawianiu się niedociągnięć w zaspokajaniu różnych podstawowych potrzeb.

7. Przyjmuje z zadowoleniem zamiar Komisji Europejskiej, by wykroczyć poza podstawowy cel obecnego Europejskiego programu pomocy najbardziej potrzebującym (PEAD), lecz ma poważne obawy, że rozszerzenie wykazu aspektów ubóstwa, którym ma zaradzić nowy Europejski fundusz pomocy najbardziej potrzebującym (FEAD) jedynie spowoduje rozmycie osta-

tecznego efektu, tym bardziej, że zgodnie ze stanowiskiem Rady Europejskiej środki są zagrożone cięciami w wysokości prawie 30 % (3,5 mld EUR dla PEAD w latach 2007–2013 i 2,5 mld EUR w latach 2014–2020).

8. Zauważa, że w wielu przypadkach procedury administracyjne EFS okazały się uciążliwe dla zainteresowanych stron, oraz apeluje o unikanie niepotrzebnie szczegółowych uregulowań dotyczących nowego narzędzia, którego celem jest zaspokajanie podstawowych potrzeb osób najbardziej potrzebujących.

9. Sądzi, że z uwagi na przeciągający się kryzys gospodarczy narzędzie mające pomagać najbardziej potrzebującym nie powinno zabierać zasobów z EFS, ale raczej potrzebowałoby oddzielnego, bardziej długofalowego finansowania, tzn. należałoby wydzielić na nie konieczne środki z działu 2 wieloletnich ram finansowych.

10. Przyjmuje z zadowoleniem fakt, że we wniosku Komisji przyznano samorządom lokalnym i regionalnym możliwość odgrywania aktywnej roli w przydzielaniu pomocy potrzebującym, i sądzi, że taka ich rola może ograniczyć obciążenia i procedury administracyjne na poziomie krajowych i unijnym, ponieważ samorzady te w swych własnych działaniach stosują dobrze opracowane procedury i zasady audytu oparte na prawodawstwie krajowym i unijnym.

11. Przypomina o strategii Światowej Organizacji Zdrowia pt. „Zdrowie 21 – zdrowie dla wszystkich w XXI wieku”, w której kładzie się nacisk na pilną potrzebę ograniczenia nierówności społeczno-gospodarczych, aby poprawić stan zdrowia ogółu ludności. Światowa Organizacja Zdrowia apeluje o jednoczesne podjęcie szeregu środków skierowanych przede wszystkim do osób najbardziej potrzebujących i borykających się z chorobami, aby zaradzić niedostatkom w opiece zdrowotnej i zwalczyć problem niekorzystnej sytuacji zdrowotnej i społecznej (punkt II preambuły deklaracji Światowej Organizacji Zdrowia „Zdrowie 21” przyjętej na 51. światowym posiedzeniu tej organizacji).

12. Odnotowuje, że choć program pomocy żywnościowej dla osób najbardziej potrzebujących w swej nowej formie jest połączony z innymi narzędziami na rzecz integracji społecznej i solidarności, jego poprzednia postać i wcześniejsze działania jako elementu WPR były w pełni uzasadnione, gdyż zasadniczo celem WPR jest zapewnienie obywatelom UE wystarczającej ilości żywności po przystępnych cenach (art. 39 ust. 1 (e)) i zagwarantowanie bezpieczeństwa dostaw (art. 39 ust. 1 (d)).

13. Sądzi w związku z tym, że w nowych programach także powinna istnieć możliwość wykorzystywania wszelkich nadwyżek produktów rolnych (zapasów interwencyjnych). Wykorzystanie tych nadwyżek nie powinno być jednak odliczane od puli środków finansowych przeznaczonych na FEAD.

14. Sądzi, że jest ważne, by proponowane przepisy dały Komisji, władzom krajowym i samorządom lokalnym i regionalnym jasny zestaw zasad oraz możliwość zaradzenia wszelkim dostrzegalnym brakom, ponieważ chodzi tu o szczególnie drażliwy obszar działania z punktu widzenia zaufania obywateli i legitymizacji UE. W poszczególnych państwach członkowskich i ich regionach różne są poglądy na temat konieczności, sposobu prowadzenia i wyników działań w tej dziedzinie.

15. Sprzeciwia się zasadzie dobrowolnego uczestnictwa państw członkowskich, jeśli zasada taka mogłaby pozbawić władze lokalne i regionalne dostępu do Funduszu w obliczu braku demokratycznego mechanizmu konsultacji opartego na uczestnictwie na szczeblu europejskim lub krajowym i bez uwzględnienia kwestii walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym na szczeblu niższym niż krajowy.

16. Sądzi, że w regionach dotkniętych kryzysem gospodarczym oraz w regionach objętych celem dotyczącym spójności program powinien być w całości finansowany ze środków UE.

17. Wzywa instytucje, by wzięły pod uwagę, że współfinansowanie może prowadzić do niewykorzystywania narzędzia, choć sytuacja gospodarcza i społeczna wielu regionów sprawia, że jest ono niezbędne.

18. Apeluje do Komisji, by zgodnie z jego wcześniejszą opinią nadal oceniała, czy środki przyznane na omawiane rozwiązanie są wystarczające, i zwraca uwagę na to, że jego zdaniem już poprzedni poziom finansowania (500 mln EUR rocznie) był niedostateczny. Z różnych przyczyn te potrzeby nie przestały rosnać, co oznacza, że proponowany poziom finansowania jest zbyt niski, zwłaszcza że dokonuje się znacznych cięć obecnie wydzielonych środków (o 30 % zgodnie z wnioskiem Komisji i o nawet 40 % zgodnie z propozycją Rady). Komitet wzywa, by przynajmniej utrzymano obecny poziom środków.

Szczegółowe wyjaśnienia i zalecenia polityczne Komitetu

19. Dostrzega, że prawo do wystarczającej ilości zdrowej i zróżnicowanej żywności jest prawem podstawowym potwierdzonym w wielu międzynarodowych porozumieniach i deklaracjach dotyczących praw człowieka oraz że prawo to należy zagwarantować wszystkim obywatelom i mieszkańcom UE na wszystkich poziomach.

20. Zauważa, że złe odżywianie się wśród osób najbardziej potrzebujących wynika z wielu zróżnicowanych, ale też powiązanych zjawisk, takich jak:

- trendy demograficzne i globalne zmiany na rynku produktów rolnych oraz w polityce rolnej i handlowej;
- niedobory na wewnętrznym rynku produktów rolnych oraz brak przejrzystości w łańcuchu wartości w ramach sektora spożywczego;
- zmniejszenie powierzchni gruntów nadających się do produkcji żywności oraz ich nadmierne wykorzystywanie do uprawy roślin energetycznych;

— niektóre środki UE i przeszkody biurokratyczne, które utrudniają produkcję artykułów rolnych na własny użytek lub ich wprowadzanie na rynek w ograniczonym zakresie;

— przemiany strukturalne na wielu obszarach wiejskich;

— wpływ kryzysu gospodarczego na zatrudnienie i siłę nabywczą;

— bezrobocie i związane z nim zwiększenie obszarów ubóstwa rodzin i dzieci;

— brak stabilności w regionach sąsiadujących z UE.

21. Sądzi, że aby rozwiązać te zróżnicowane i wieloaspektowe problemy, UE potrzebuje skutecznych strategii politycznych i środków finansowych.

22. Uważa, że zapewnienie wystarczającej ilości zróżnicowanej żywności obywatelom UE nadal musi być kluczową podstawową funkcją WPR. Komitet wzywa do zreformowania polityki rolnej tak, by sposób ustalania cen na rynku był przejrzysty i by pierwotna produkcja rolna pozostała opłacalna we wszystkich regionach UE.

23. Uważa, że choć trendy rynkowe, kształtowanie się plonów w ostatnich latach oraz zmiany wzorców konsumpcji zmniejszyły nadwyżki produktów rolnych, także w przyszłości nadwyżki te nadal jednak mogą się gromadzić i wykorzystywanie ich w celu niesienia pomocy potrzebującym byłoby ważne dla legitymizacji UE.

24. Podkreśla, że stwierdzenie zawarte w powyższym punkcie 12 można uzasadnić tym, że od samego początku WPR była jedną z kluczowych dziedzin polityki UE i taką pozostanie. Uwzględnienie tego w podstawie prawnej nowego narzędzia (podwójna podstawa prawna) zapewniłoby kontynuację w długim okresie świadczenia pomocy najbardziej potrzebującym mimo tego, że obecne wyzwania mogą nałożyć długofalowe obciążenia na finansowanie innych strategii politycznych UE, takich jak polityka spójności.

25. Zauważa, że sytuacja społeczno-gospodarcza europejskich regionów jest zróżnicowana także w ramach państw członkowskich, i sądzi, że proponowany program jest niezbędny, aby uzupełnić działania prowadzone w imię europejskiej spójności i solidarności przez poszczególne państwa członkowskie i ich samorządy lokalne i regionalne. W związku z tym proponowany program jest mocno zakorzeniony we wspólnych wartościach UE i silnie wiąże się z podstawową ideą integracji europejskiej.

26. Sądzi, że ważne jest, by poszczególne cele zostały połączone w ramach nowego funduszu tak, by przeciwdziałać przyczynom ubóstwa i wykluczenia, ponieważ zjawiska bezdomności, złego odżywiania się i deprivacji społecznej rodzin z dziećmi wpływają na siebie nawzajem. Jednakże Komitet zauważa, że programy, które poprzedzały nowe narzędzie,

skupiały się na żywności, której niedobór bez wątpienia stał się ponownie prawdziwym długofalowym problemem w wielu regionach. W związku z tym Komitet wzywa państwa członkowskie i regiony, by podkreśliły znaczenie pomocy żywnościowej podczas wdrażania programów i by na tej podstawie pomogły obywatelom skorzystać także z programów i środków służących ograniczaniu bezdomności i wykluczenia społecznego.

27. Zauważa, że podstawą stwierżeń zawartych w powyższych punktach 16–18 są następujące fakty:

- W przypadku najbardziej dotkniętych regionów finansowanie programu na rzecz osób najbardziej potrzebujących całkowicie z budżetu UE jest uzasadnione jako znak spójności między obywatelami, regionami i narodami UE.
- Kwestię współfinansowania proponowanego narzędzia można ująć z dwóch punktów widzenia. Z jednej strony w niektórych przypadkach współfinansowanie może

sprawić, że programy będą skuteczniejsze, a rządy krajowe i samorządy regionalne bardziej się zaangażują w ich realizację; z drugiej strony może ono zmniejszyć zainteresowanie udziałem w programach i doprowadzić do osłabienia możliwości pomocy potrzebnych w wielu regionach. KR podkreśla, że w obecnej sytuacji gospodarczej ten drugi scenariusz jest bardziej prawdopodobny, i w związku z tym wzywa instytucje, by ponownie rozwały poziom współfinansowania wynoszący 85 %.

- Obcięcie nawet obecnego poziomu przyznanych środków o 30–40 % to działanie krótkowzroczne, ponieważ w dalszych działaniach związanych z poprzednim programem pomocy żywnościowej dla najbardziej potrzebujących oraz w sprawozdaniach ze spotkań zainteresowanych stron zasugerowano, że niezbędny poziom środków to ok. 680 mln EUR rocznie. Oznaczałoby to, że zapotrzebowanie na dodatkowe finansowanie jest prawie równie wysokie jak planowane cięcia obecnego poziomu finansowania.

II. ZALECANE POPRAWKI

Poprawka 1

Preambuła

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 175 ust. 3,	uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 175 ust. 3, <u>oraz jego art. 39 ust. 1,</u>

Uzasadnienie

Uzasadnienie wynika z punktów 2 i 12 pierwszej części opinii (Zalecenia polityczne).

Poprawka 2

Motyw 7

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Aby określić odpowiednie ramy finansowe, Komisja powinna ustanowić, w drodze aktów wykonawczych, roczny podział zasobów ogólnych na państwo członkowskie, za pomocą obiektywnej i przejrzystej metody odzwierciedlającej różnicę pod względem ubóstwa i deprivacji materialnej.	Aby określić odpowiednie ramy finansowe, Komisja powinna ustanowić, w drodze aktów wykonawczych, roczny podział zasobów ogólnych na państwo członkowskie, za pomocą obiektywnej i przejrzystej metody odzwierciedlającej różnicę pod względem ubóstwa i deprivacji materialnej, <u>w tym próg względnego ubóstwa.</u>

Uzasadnienie

Jako że względne ubóstwo jest wskaźnikiem uwzględnionym w strategii „Europa 2020” i stosowanym przez Eurostat, należy je wykorzystać w ramach Funduszu.

Poprawka 3

Nowy motyw po motywie 8

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
	<u>Aby jak najbardziej efektywnie i odpowiednio reagować na potrzeby osób w najtrudniejszej sytuacji, i zachować zgodność ze wspólnymi ramami strategicznymi, zasada partnerstwa powinna mieć zastosowanie do wszystkich etapów Funduszu.</u>

Poprawka 4

Motyw 35

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Częstotliwość audytów operacji powinna być proporcjonalna do zakresu unijnego wsparcia z Funduszu. W szczególności liczba przeprowadzanych audytów powinna być ograniczona, jeżeli łączne wydatki kwalifikowalne na operację nie przekraczają 100 000 EUR. Niemniej powinna istnieć możliwość przeprowadzenia audytu w dowolnym momencie w sytuacji, gdy istnieją dowody na istnienie nieprawidłowości lub nadużycia finansowego, lub w ramach audytu próby. Aby zakres audytów przeprowadzanych przez Komisję był proporcjonalny do ryzyka, Komisja powinna móc ograniczyć swoje audyty związane z programami operacyjnymi, jeżeli nie występują poważne niedociągnięcia lub jeżeli instytucja audytowa jest wiarygodna. Zakres audytów powinien dodatkowo w pełni uwzględniać cel i specyfikę grupy docelowej Funduszu.</p>	<p>Częstotliwość audytów operacji powinna być proporcjonalna do zakresu unijnego wsparcia z Funduszu. W szczególności liczba przeprowadzanych audytów powinna być ograniczona, jeżeli łączne wydatki kwalifikowalne na operację nie przekraczają 100 000 EUR. Niemniej powinna istnieć możliwość przeprowadzenia audytu w dowolnym momencie w sytuacji, gdy istnieją dowody na istnienie nieprawidłowości lub nadużycia finansowego, lub w ramach audytu próby. Aby zakres audytów przeprowadzanych przez Komisję był proporcjonalny do ryzyka, Komisja powinna móc ograniczyć swoje audyty związane z programami operacyjnymi, jeżeli nie występują poważne niedociągnięcia lub jeżeli instytucja audytowa jest wiarygodna. Zakres audytów powinien dodatkowo w pełni uwzględniać cel i specyfikę grupy docelowej Funduszu. <u>Oceniając potrzebę przeprowadzenia audytu, w przypadku każdego środka należy wziąć pod uwagę także wypracowane praktyki i kompetencje w zakresie audytów w sektorze publicznym, które mogą już być stosowane przez władze lokalne i regionalne w odniesieniu do przedsięwziętych środków i działań je wspierających. Podobnie należy mieć na względzie to, czy działania organizacji partnerskich wdrażających dany środek wchodzą w zakres finansowania publicznego i związanych z nim praktyk w zakresie audytu, oraz to jaki jest zakres działań i doświadczenia danej organizacji.</u></p>

Poprawka 5

Artykuł 4 ustęp 1

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>W ramach Funduszu udziela się wsparcia programom krajowym, w których dostarcza się osobom najbardziej potrzebującym, za pośrednictwem organizacji partnerskich wybranych przez państwa członkowskie, produkty żywnościowe i podstawowe produkty konsumpcyjne do osobistego użytku osób bezdomnych lub dzieci.</p>	<p>W ramach Funduszu udziela się wsparcia programom krajowym, w których <u>przy aktywnym współudziale samorządów lokalnych i regionalnych</u> dostarcza się osobom najbardziej potrzebującym, za pośrednictwem organizacji partnerskich wybranych przez państwa członkowskie, <u>zdrowe i możliwie najbardziej zróżnicowane</u> produkty żywnościowe i podstawowe produkty konsumpcyjne do osobistego użytku osób bezdomnych lub dzieci.</p>

Poprawka 6

Artykuł 5, ustęp 3

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Wsparcie z Funduszu jest udzielane w ścisłej współpracy między Komisją a państwami członkowskimi.</p>	<p>Wsparcie z Funduszu jest udzielane <u>rozdzielane</u> w ścisłej współpracy między Komisją, a państwami członkowskimi, <u>władzami lokalnymi i regionalnymi oraz odpowiednimi stowarzyszonymi organizacjami, by maksymalnie zwiększyć jego wpływ.</u></p>

Uzasadnienie

Sprawozdanie dotyczące oddziaływania, które towarzyszy wnioskowi ustawodawczemu, określa w załączniku 2 (s. iii) trzy różne systemy zarządzania PEAD występujące wśród państw członkowskich UE. Niektóre z nich bezpośrednio uwzględniają władze lokalne i regionalne, a także stowarzyszone organizacje najbliższe beneficjentom.

Poprawka 7

Artykuł 5, ustęp 6

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Komisja i państwa członkowskie zapewniają, zgodnie z właściwym dla nich zakresem odpowiedzialności, koordynację z Europejskim Funduszem Społecznym oraz innymi politykami oraz instrumentami unijnymi.	Komisja i państwa członkowskie zapewniają, zgodnie z właściwym dla nich zakresem odpowiedzialności, koordynację z Europejskim Funduszem Społecznym oraz innymi politykami oraz instrumentami unijnymi, <u>zwłaszcza z działaniami UE w dziedzinie polityki zdrowotnej, takimi jak np. 3. wieloletni program działań UE w dziedzinie zdrowia na lata 2014– 2020.</u>

Uzasadnienie

W swojej opinii CdR 67/2012 w sprawie programu działań w dziedzinie zdrowia: „Komitet Regionów podkreśla przy tym, że zrównoważona polityka zdrowotna musi zawsze uwzględniać także czynniki sprzyjające zdrowiu i zapobiegające chorobom, takie jak sytuacja społeczna, tryb życia, kultura, wykształcenie, czynniki środowiskowe i warunki socjalne”.

Poprawka 8

Artykuł 5, ustęp 8

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Komisja i państwa członkowskie zapewniają skuteczność Funduszu, w szczególności przez monitorowanie, sprawozdawczość i ocenę.	Komisja i państwa członkowskie zapewniają skuteczność Funduszu, w szczególności przez monitorowanie, sprawozdawczość i ocenę <u>oraz poprzez ścisłe i regularne konsultacje z władzami lokalnymi i regionalnymi oraz organizacjami partnerskimi wdrażającymi rozwiązania objęte Funduszem – w ramach ocen skutków.</u>

Poprawka 9

Artykuł 5, nowy ustęp po ustępie 12

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
	<u>Europejska typologia bezdomności i wykluczenia mieszkaniowego (ETHOS) mogłaby posłużyć za jedno z kryteriów przyznawania środków z Funduszu.</u>

Uzasadnienie

Problem bezdomności i wykluczenia mieszkaniowego jest inaczej postrzegany i rozwiązywany w poszczególnych krajach Unii Europejskiej. Typologia ETHOS została opracowana w oparciu o dogłębną analizę aktualnych definicji krajowych oraz codziennych realiów, z którymi stykają się organizacje pomocowe.

Poprawka 10

Artykuł 5, nowy ustęp po ustępie 12

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
	<u>Komisja, państwa członkowskie i organizacje partnerskie przyczyniają się do walki z marnotrawieniem żywności na każdym etapie łańcucha dystrybucji, w tym dostaw żywności i informowania beneficjentów w tym zakresie.</u>

Uzasadnienie

Unia Europejska powinna zająć się problemem marnotrawienia żywności, zgodnie z apelem Parlamentu Europejskiego w rezolucji z 19 stycznia 2012 r. Warto zwrócić uwagę, że Komisja szacuje poziom marnotrawstwa żywności w całym łańcuchu na ok. 190 kg na mieszkańca rocznie. Możliwe działania na rzecz walki z marnotrawstwem mogłyby dotyczyć w szczególności: objaśnienia niektórych oznaczeń sanitarnych wynikających z przepisów wspólnotowych i widniejących na produktach rolnych i spożywczych, takich jak data przydatności do spożycia i data minimalnej trwałości; dokonania przeglądu przepisów europejskich dotyczących norm wprowadzania do obrotu produktów rolnych (przede wszystkim w sektorze owoców i warzyw), aby sprzyjać podaży owoców i warzyw niespełniających wymogów kształtu i wielkości; wprowadzenia dla super- i hipermarketów wymogu przekazywania w darze niesprzedanej żywności.

Poprawka 11

Artykuł 6, ustęp 1

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Dostępne zasoby ogólne przeznaczone na zobowiązania budżetowe w ramach Funduszu w okresie 2014–2020 wynoszą 2 500 000 000 EUR według cen z 2011 r., zgodnie z rocznym podziałem przedstawionym w załączniku II.	Dostępne zasoby ogólne przeznaczone na zobowiązania budżetowe w ramach Funduszu w okresie 2014–2020 wynoszą 2 500 000 000 3 500 000 000 EUR według cen z 2011 r., zgodnie z rocznym podziałem przedstawionym w załączniku II.

Poprawka 12

Artykuł 6 ustęp 3

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Komisja przyjmuje, w drodze aktów wykonawczych, decyzję w sprawie rocznego podziału zasobów ogólnych między państwa członkowskie, zgodnie z art. 84 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr ... (rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów – ang. common provisions regulation (CPR)), bez uszczerbku dla przepisów ust. 4 niniejszego artykułu, z uwzględnieniem następujących wskaźników ustanowionych przez Eurostat:	Komisja przyjmuje, w drodze aktów wykonawczych, decyzję w sprawie rocznego podziału zasobów ogólnych między państwa członkowskie, zgodnie z art. 84 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr ... (rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów – ang. common provisions regulation (CPR)), bez uszczerbku dla przepisów ust. 4 niniejszego artykułu, z uwzględnieniem następujących wskaźników ustanowionych przez Eurostat:
a) liczba osób w sytuacji poważnej deprivacji materialnej;	a) <u>próg względnego ubóstwa, lub odsetek ludności żyjącej w gospodarstwie domowym o dochodzie niższym niż 60 % średniej krajowej;</u>
b) liczba osób żyjących w gospodarstwie domowym o bardzo małej intensywności pracy.	a) <u>liczba</u> osób w sytuacji poważnej deprivacji materialnej; b) <u>liczba</u> osób żyjących w gospodarstwie domowym o bardzo małej intensywności pracy.

Poprawka 13

Nowy artykuł po artykule 11

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
	<u>Krajowy komitet monitorujący:</u> 1. <u>Państwa członkowskie ustanawiają krajowy komitet monitorujący, aby zapewnić skuteczne wdrażanie programu operacyjnego.</u> 2. <u>W skład krajowego komitetu monitorującego wejść mają publiczne władze lokalne i regionalne oraz organizacje zajmujące się walką z ubóstwem. Komitet nawiąże partnerstwo z organizacjami reprezentującymi interesy osób najbardziej potrzebujących oraz organizacjami zaangażowanymi w dystrybucję pomocy dla tych osób.</u>

Poprawka 14

Artykuł 15, nowy ustęp po ustępie 3

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
	<u>Komisja przedstawi ocenę śródkresową Funduszu do marca 2018 r. i przedłoży ją Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komitetowi Regionów.</u>

Poprawka 15

Artykuł 17, ustęp 3

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>W trakcie realizacji operacji beneficjenci i organizacje partnerskie informują społeczeństwo o wsparciu otrzymanym z Funduszu przez wywieszenie co najmniej jednego plakatu (o minimalnym formacie A3) informującego o danej operacji, w tym o wsparciu finansowym ze strony Unii, w miejscu, w którym plakat ten jest dobrze widoczny, w każdym punkcie dystrybucji żywności i innych produktów oraz w którym dostępne są środki towarzyszące, chyba że nie jest to możliwe ze względu na specyfikę dystrybucji.</p> <p>Beneficjenci i organizacje partnerskie, które mają strony internetowe, zamieszczają tam również krótki opis operacji, obejmujący jej cele i wyniki, oraz podkreślający wsparcie finansowe ze strony Unii.</p>	<p><u>W trakcie realizacji operacji beneficjenci i organizacje partnerskie informują społeczeństwo o wsparciu otrzymanym w związku z dystrybucją żywności i innych produktów w sposób, który odpowiada ich własnym praktykom i specyfice dystrybucji, np. za pośrednictwem plakatów czy ulotek przedstawiających dane działanie i wsparcie otrzymane na nie z Unii Europejskiej oraz informujących, jak uzyskać dostęp do dalszych środków wspierających realizację tego samego celu, stosując podejście wykorzystujące narzędzia obejmujące informowanie, doradztwo i procesy włączenia społecznego i zawodowego, które mogą zlikwidować ubóstwo międzypokoleniowe.</u></p> <p>Funduszu przez wywieszenie co najmniej jednego plakatu (o minimalnym formacie A3) informującego o danej operacji, w tym o wsparciu finansowym ze strony Unii, w miejscu, w którym plakat ten jest dobrze widoczny, w każdym punkcie dystrybucji żywności i innych produktów oraz w którym dostępne są środki towarzyszące, chyba że nie jest to możliwe ze względu na specyfikę dystrybucji.</p> <p>Beneficjenci i organizacje partnerskie, które mają strony internetowe, zamieszczają tam również krótki opis operacji, obejmujący jej cele i wyniki, oraz podkreślający wsparcie finansowe ze strony Unii.</p>

Uzasadnienie

Poprawka ulepsza początkowe sformułowanie dzięki poszerzeniu ogólnej perspektywy dotyczącej informacji na temat innych rodzajów środków służących realizacji wytyczonych celów. Chodzi tu o włączenie do struktur świadczenia usług obywatelom innych narzędzi poprawiających ich warunki życia. Rozdział dóbr i żywności powinien uwzględniać aktywny udział osób znajdujących się w tej sytuacji w realizacji środków na rzecz awansu społecznego i zawodowego.

Poprawka 16

Artykuł 21, ustęp 3 akapit 1

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Żywność i inne produkty dla osób bezdomnych lub dzieci mogą być kupowane przez same organizacje partnerskie.	<u>Żywność i inne produkty dla osób bezdomnych lub dzieci beneficjentów końcowych</u> mogą być kupowane przez same organizacje partnerskie.

Uzasadnienie

Fundusz jest przeznaczony dla osób najbardziej potrzebujących, które stanowią szerszą kategorię osób potrzebujących pomocy niż tylko bezdomni czy dzieci. Art. 2, ust. 1 i 7, artykuł 3 i art. 21 ust. 4 – między innymi – bezpośrednio odnoszą się do najbardziej potrzebujących. Poprawka ma więc na celu zachowanie spójności w rozporządzeniu.

Poprawka 17

Artykuł 24, ustęp 1 lit. a)

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
a) koszty zakupu żywności lub podstawowych produktów konsumpcyjnych do użytku osobistego osób bezdomnych lub dzieci;	a) koszty zakupu żywności lub podstawowych produktów konsumpcyjnych do użytku osobistego osób bezdomnych lub dzieci <u>beneficjentów końcowych</u> ;

Uzasadnienie

Takie samo jak w poprawce 16.

Poprawka 18

Artykuł 24 ustęp 1 lit. b)

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
b) w przypadku gdy podmiot publiczny kupuje żywność lub podstawowe produkty konsumpcyjne do użytku osobistego osób bezdomnych lub dzieci i dostarcza je organizacjom partnerskim, koszty transportu żywności i innych produktów do magazynów organizacji partnerskich, w zryczałowanej wysokości 1 % kosztów, o których mowa w lit. a);	b) w przypadku gdy podmiot publiczny kupuje żywność lub podstawowe produkty konsumpcyjne do użytku osobistego osób bezdomnych lub dzieci <u>beneficjentów końcowych</u> i dostarcza je organizacjom partnerskim, koszty transportu żywności i innych produktów do magazynów organizacji partnerskich, w zryczałowanej wysokości 1 % kosztów, o których mowa w lit. a);

Uzasadnienie

Takie samo jak w poprawce 16.

Bruksela, 11 kwietnia 2013 r.

Przewodniczący
Komitet Regionów
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO